

Fyrsti mai.

Kring allan heimin er 1. mai ein háttíðardagur arbeiðaranna, ein festdagur, ein fylkingardagur, tá ið arbeiðararnir streda arbeiðinum fyrri í flokki við skrudgongum og fundum at sýna sín vilja, mál og mið.

Og arbeiðaraflokkurin hevur alt at vinna. Hansara mál stendur langt burturi. Honum tørvar vilja sum stál og vítið hjarta og hitt óbrótliga samanhald fyrri at vinna. Fátt kann eggja, samla, mana til dyst og dád sum at koma saman, maður av hús, fyrri at sýna verðini, at ikki bert einarin, eistaklingurin í fólkahavinum, men óll fjöldin er vakin, er fylkt um at halda trúfast saman og ikki gevast, fyrr enn málið, hin fulla frigeringin, er náð.

Hjá arbeiðarunum í útheiminum hava skiftandi verið særstok stór mál, ið hann hevur demonstrerað fyrri á maidegunum. Eina langa tíð var tað serliga 8-tíma arbeiðsdagurin, ið allir verðaldararbeiðararnir høvdu fremst. 8 tímar svøvn, 8 tímar arbeiði og 8 tímar til frítíðarstarv. Hetta krav mótti velduga móttóðu. Men nú er tað gjøgnumført í mongum londum, um ikki í øllum. Og har, sum tað er gjøgnumført, hava menn ásanáð, at tað ikki bert hevur verið ein vinningur fyrri arbeiðarin, men eisini og ikki minst fyrri arbeiðsgevarin, sum í meðal máli hevur fingið gjørt meir í teir 8 tímar, enn teir fingi, tá ið arbeiðaranna arbeiðstíð var so long, sum eyguni kundu vera opin.

Í Føroyum er arbeiðaraklassin fyrst nú við at vakna. Her hevur so víft okkum kunnugt eingin mai-demonstrasjón verið enn. Eisini hevur kanska tað verið ímóti, at flestir og allir menn í Føroyum hava verið burturstaddir fyrsta mai. Tó hevur í teim flestu stórbýgdunum hópur av mannfólki verið heima, so her kundi í øllum tilfelli haft verið demonstrerað og festað 1. mai, um arbeiðaraklassin hevði haft verið vakur til málvisan kamp fyrri sær sjálvum.

Ein tilfuk stóru frídagar, heilagaður sínum klassa-ella stættaintressum, hann er sum eitt sterkt og frískt og frítt ló við sól og kveikjandi megi, ið rökkur langt út yvir dagin og stundina.

Tað er at vóna, at tann dagur ikki er langt burturi, tá ið hin føroyski arbeiðaraflokkur eins og starvsfelagararnir í útheiminum 1. mai kann móta maður av hús fyrri at demonstrera og sýna sín vilja og kraft og samkenslu og felagsskap við alheimsarbeiðaraliðið.

Í Íslandi skulu Íslendingar ráða.

Vit loyva okkum at prenta uppáftur eina grein, ið staðið hevur í »Politiken«. Teir hava tikið hana úr Íslendska blaðnum »Tíminn«. Undir greinini stóð J. J., og »Pol.« heldur seg vita, at maðurin, ið stendur aftanfyrri hetta merki, er Jónas Jónsson, álfingsmaður og fyrrverandi ministari. Greinin víðgerð og er eitt mótmæli móti eini blaðgein, sum staðið hevur í Edinburg-hlaðnum »The Scotsman«, ið víldi vera við, at Íslendingar vóru hugaðir fyrri at koma sær undir enskt stjóri.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: Stiftet 1906. Afdeling: THORSHAVN TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige åbent 6—7 for Ind- og Udbetalinger

GULVE

kan være meget uhygiejniske, saafremt de ikke er ferniseret med den rigtige Lakfennis, fordi de bogstavelig talt suger Snavset til sig. Alle Revner og Sprækker stopper De bedst, naar De ferniserer med **Sahocol, Saturn** og **Diamant** Gulvlakfennis. De tørrer haardt og hurtigt og giver Gulvet en straalende Glans, der holder i lange Tider. Dernæst letter det Dem det daglige Arbejde betydeligt. Gulvet skal blot tørres over med en Klud, saa slipper det straks Snavset.

SADOLIN & HOLMBLAD

Nordens største og ældste Farve- og Lakfabrik. Over 100 Aars Erfaring.

Repræsenteret ved

N. S. JOHANNESSENS EFTF.

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

hefur ársaðalfund í Avhaldshúsinum (kortstovuni) mánaðkvöldið 6 mai kl. 8½ við teirri fyrri aðalfund vanligu dagsskrá.

Nevndin.

Kreaturfoder

Kontrolseddel følger med hver Sæk „Snøgg“ og „Gasta“. Største Tilfredsstillelse.

N. S. Johannesens Eftf.

I nogle Maaneder har enkelte Blade i England offentliggjort Artikler om Islands politiske Fremtid. Disse Artikler har været anonyme, men de har haft Præg af at stamme fra en Islænder eller en Udlænding, der havde noget Kendskab til Landets Historie. Men hele Hovedindholdet af Artiklerne har været urigtigt og vildledende for ikke at anvende stærkere Ord.

Artiklens Forfatter hævder først, at Islænderne har erklæret, at de agtede at skilles fra Danmark fuldt og helt 1940—43, og anfører Partiforhandlingerne paa Altinget 1928. Men i disse Forhandlinger tales der kun om, at Island vil efter 1940 tage Udenrigsagerne i sin egen Haand. Intet udtales iøvrigt om Adskillelse. Selvfølgelig kunde det komme til Adskillelse mellem Landene med Hensyn til andre fælles Sager i Forbindelse med den Omstændighed, at Islænderne tog Udenrigsagerne i deres egne Hænder. Men der kunde ogsaa blive tale om Forhængelse af Overenskomsten af 1918 i ændret Form.

De engelske Blades Korrespondent udtaler sig derfor ganske urigtigt om de politiske Partiers Beslutning af 1928. Men af disse urigtige Præmisser drager han saa den Slutning, at Islænderne maa sikkert forstaa, at det maa staa dem klart, at de ikke kan leve deres Liv som et frit og uafhængigt Folk. De maatte straks henvende sig til England og bede om at maatte være et Led i det britiske Verdensrige. Den første Artikel om denne Sag fremkom i »The Scotsman«

sent i September. Tre Maaneder senere skriver den samme Forfatter, at islandske Blade og Politikere diskuterer nu meget denne Tanke, og at egentlig var alle Partier Tilhængere af, at Island indtraadte i det britiske Imperium 1940—43, med Undtagelse af det socialdemokratiske Parti.

Nu er ethvert Barn i Landet bekendt med, at dette er saa urigtigt, at der ikke er saa meget som et Gran af Sandhed i denne Paastand. Islænderne har gennem mere end et halvt Aarhundrede kæmpet for at gøre Folket frit og selvstændigt, for at Island i alle kommende Tider kunde være Hjemstavn for Islænderne og Islænderne alene. Aldrig er der fremkommet hverken offentlig eller hemmeligt noget Ønske hos nogen kendt Islænder om, at det islandske Folk skulde underkaste sig et andet Folk. Og efter at den første Artikel fremkom i det før nævnte engelske Blad, har ingen Islænder sluttet sig til denne Opfattelse.

Islands Bane er en helt anden. Vi vil være et frit Folk og raade over vort eget Land. Vi vil samtidig dermed have det nærmest mulige Venskabs- og Samkvemsbaand mellem Islænderne og Frændefolkene i Skandinavien og England. Vi vil være lige saa frie som de, og vi vil optræde ved Siden af dem som ligeberettigede Parter i Folkenes Samfund, selv om vi er et af de mindste af alle frie og selvstændige Folk.

Kvælkafos

er det bedste for Kartofler eller Græs. Kontrolseddel medfølger.

N. S. Johannesens Eftf.

Ferðist við Tjaldrinum.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 5½.
Torsdag: U. A. Kl. 8.
Fredag: Y. A. Kl. 7.
Børnehaven en aaben hver Søndag.

Suðurlandstíðindi.

Frá »Hvidbjørnen« frættist, at teir á Selvgssbankanum hava hitt hesi skip:

Magicienne 29.000, Emanuel 22.000, Coralía 10.000, Brimnes 8000, Egeria 8000, Hamranes 15.000, Súlan 8000, Atlantic 5000, Knorrur 17.000, Silverlining 3000, Marit 15.000, Boðasteinur 5000, Henry Freeman 11.500, Skálanes 12.000, Svinoy 17.000, Polo 14.000, Polarstjórman 10.000, Fugloyggjin 3.500, Sjóborg 11.000, Stella Maria 10.000, Britons Pride 15.000, Lilie 12.000, Carlton 10.000, Saltaire 6000, Verdandi 2000, Acorn 8000, Signbild, John Bull, Albert Victor, Norðhavið, Gronanes.

Druknaður.

»Capella« kom seinasta sunnudag inn á Sørvág við sorgarboðum: Teir høvdu mist ein mann, bestamannin Joen Rasmussen av Ströndum. Ólukka hendi leygarmorgunin um 8-tíðina. Veðrið var ruskut, og skipið gekk 7 mil. Hvussu honum barst á, vita teir ikki reiðiliga; — teir sóu hann eina lotu, og tað tóktist teimum, sum royndi hann at lata seg úr stívlunum. Men tá teir fingi verið skipinum aftur á aftur, var hann horvin. Í triggjar tímar sóknaðust teir eftir honum — men til onga nyttu. Maðurin var 29 ára gamalur og ógiftur.

„Smiril“

hefur (sí lýsing í blaðnum) broytt ferðatælan sína nakað fyrri summarið. Hann kemur eftir teirri nýggju ferðatælan síni at liggja á Havnini annanhvønn sunnudag og mánaðag fylgjandi. Mánaðagin skulu teir nýta til at vala um skipið, og sunnudagurin er ætlaður til møgular útferðir.

Fiskaturking.

Hitt gamla og kenda reiðarið E. Müller hevur givið uppát at turka fisk sín í Havn, og letur hann turka aðrastaðni, t. d. í Kalbak og á Toftum. Orskína, til at teir gevast við fiskaturkingini her, siga teir at vera, at við og deilvís á fiskaplassinum á Viðanesi eru komnir oljutankar o. a., ið teir halda kann koma at verða til skaða fyrri fiskin.

Farin út av.

»Smiril« kom miðvikukvöldið norður til Havnar við eini ca. 3 ára gamlari gentu úr Sunnbæ. Hon var farin út av bakkanum og hevði brotið lerið.

Hotlandsferð.

Tað er útlit til, at »Tjaldur« ikki verður einasta far, ið fer at flyta ferðafólk til Hetlands í summari. Nakrir Havnarðreingir ætla sær, um teir fáa nakrar aftráð sær, at fara til Hetlands við motorhúti.

Frá Tórshavnar havn.

Á havnini hava verið hesi skip: 20. norskur dampari Gulnes frá Íslandi, Sjólovan 10.500, Njarðlingur á veg til Íslands, 21. Galathea 5000, 22. enskur trolari Katooma, Mignonette 14.500, Árnesen 170 skpd., 24. Gumbild 12.000, 25. Eysturoyggin 10.000, Vestmanrød, norskur dampari, frá Íslandi við fiski til Ó. V. Dáviðsson, 26. Acorn 170 skpd., Emanuel við 250 kurvum av reyðsprókum og annaðskilt av hýsu o. o.

Mackenzie

misti 1. páskadag ein mann á Suðurlandinum.

Alment neyðugt.

Havnarmaður skrivur í »Føroya Socialdemokratik« 13. apríl um, at neyðugt er at gera alment baðihús í Havnini.

Rætt er tað. Og sjálvt um ein tilfuk byggingur víði kostað býnum nakað — tó ikki nógv, — so er hann bæði neyðugur og hentur. Stóru og modernaður nýtist hann ikki at verða, men reinur, hugnaligur og notsligur: einir seks ella átta kvevar, 1 ella 2 m langir, 1 m breiðir og rúmir mannsfogir, býttir í tvey rúm til kleðir og styribað við koldum og heitum vatni úr dampketli, hvar úr leiðslur lógu til øll rúmini. Hetta á aðru liðini. Hinumegin tvey rúm við baðikari (littil bægrí prísur fyrri ley), og eitt triðja rúm á somu lið til kommunala læknan til massagu og annað, sum neyðugt gjørdist. Í endanum forstova óðrumegin og ovn- og kolrum hinumegin. Gongd í miðju húsinum.

Traarmenn cystanfyrri treingja harðliga — og kanska aðrastaðni við — til koyruveg. Eins og sjómenn halda Føroyum uppi, halda traarmenn her mongum uppi.

Ein mong hundráð ára gamal — nú reiðiliga ringur — torvegur hevur ligið gjøgnum hesar trair til Skansan. Hesin vegur hevur í mansöldur verið ógangandi í vátevið, og tó hava hesir døggu traarmenn enn við ótroystandi toli dyrkað jorð sína, so tað er ein reinur stuttleiki at siggja teirra starv.

Men troysta veksur við aldri-num. Ti má okkurt gerast fyrri hesar menn: Ein vegur til tra-inar cystanfyrri er bráðneyðugur.

N. A. Eidesgaard.

